

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0433 van 28 juli 2015
in de zaak 1011/0823/A/2/0773

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Jan ROGGEN
kantoor houdende te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 mei 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 13 april 2011 waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van zeven windturbines, twee middenspanningscabines en toegangswegen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 november 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jennifer DUBRULLE die loco advocaten Jan BOUCKAERT en Jan ROGGEN verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Olivier COOPMAN die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 19 november 2010 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de verzoekende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de bouw van 7 windturbines, 2 middenspanningscabines en toegangswegen in agrarisch gebied langsheen de [REDACTED]*”.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in agrarisch gebied.

Windturbine 6 en 7 zijn gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, “*Oossekouter*”, goedgekeurd bij besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 16 december 2004.

Windturbine 1 tot en met windturbine 5 zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Air Liquide brengt op 25 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 2 december 2010 het volgende ongunstig advies uit:

“ ...

De aanvraag betreft 7 windturbines ten noorden van de [REDACTED] en parallel er mee. De meest oostelijke windmolen ligt in de relictzone ‘Kalevallei’ volgens de Landschapsatlas. De meest westelijke windmolens staan in de buurt van relictzone ‘Markette’, waarin het beschermde landschap ‘Kraenepoel en Markettebossen’ valt.

Belangrijk uitgangspunt is dat in elk type landschap met erfgoedwaarde windturbines een belangrijke ruimtelijke en visuele impact hebben.

Omdat onroerend erfgoed van mening is dat de open ruimte met landschappelijke waarde of landschappelijke kwaliteiten in Vlaanderen schaars is en daarom behouden dient te blijven (cfr. RSV: Vlaanderen open en stedelijk), wordt geadviseerd om windturbines niet in de open ruimte te plaatsen en ze prioritair te voorzien in (1) de grote zeehavens [REDACTED] of (2) op grote bedrijvenzones binnen verstedelijkt gebied. Buiten die zones en dus in de open ruimte moet steeds aansluiting worden gezocht met lijninfrastructuren met een grote ruimtelijke en visuele impact op het landschap, al dan niet versterkt door neveninfrastructuren als bruggen, pylonen e.d. (cfr. Bundelingsprincipe RSV).

Op deze locatie is er geen sprake van een lijninfrastructuur met een grote ruimtelijke en negatief visuele landschappelijke impact zodat deze zone ongunstig wordt beoordeeld voor het opstellen van windmolens.

*De [REDACTED] is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig en het plaatsen van de windmolen accentueert de lijn veel meer. Hierdoor hebben de windmolens een versnipperde werking. Ze verstoren het kleinschalige agrarische veldlandschap. De windmolens op deze locatie worden ongunstig geadviseerd.
...*

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 6 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologie brengt op 9 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Elia brengt op 16 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Waterwegen en Zeekanaal NV brengt op 20 december 2010 een gunstig advies uit.

De Interdepartementale Windwerkgroep brengt op 6 januari 2011 een ongunstig advies uit.

De deputatie Oost-Vlaanderen, dienst Integraal Waterbeleid brengt op 6 januari 2011 een gunstig advies uit.

Het Directoraat-generaal Luchtvaart brengt op 12 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit voor de windturbines 1 tot en met 6 en een ongunstig advies voor windturbines 7.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 10 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 10 maart 2011 een gunstig advies uit.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 december 2011 tot en met 6 januari 2011, worden zeven bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] verleent op 7 februari 2011 het volgende ongunstig advies:

“
...
BESLUIT:

Art. 1- ongunstig, om volgende redenen:

- de percelen zijn gelegen in het agrarisch gebied.
- het gaat om het bouwen van 7 windturbines, twee middenspanningscabines en de toegangswegen.
- er zijn momenteel 2 dossiers lopende met name 2 dossiers van [REDACTED] één voor het plaatsen van 5 windturbines (1 op grondgebied [REDACTED] en 3 op grondgebied [REDACTED]) waarvan de eindbeslissingen nog niet gekend zijn, en gezien deze zich in dezelfde omgeving situeren is het niet realistisch over deze aanvraag een gunstig advies uit te brengen.

- de windturbines gelegen ter hoogte van de [REDACTED] en de [REDACTED] zijn strijdig met het bestemmingsplan en de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Oossekouter'
- de ingediende bezwaarschriften en opmerkingen werden hierboven becommentarieerd, deels ingewilligd en deels weerlegd.
- uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de werken niet verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening en aldus niet in overeenstemming zijn met de artikels 19 en 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 inzake de toepassing van de gewestplannen.

...”

Met een brief van 29 maart 2011 stelt de verzoekende partij de verwerende partij in kennis dat zij twee van de zeven windturbines, met name windturbine 6 en 7 uit haar vergunningsaanvraag terugtrekt.

De verwerende partij beslist op 13 april 2011 de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op de strijdigheid met de bestemming van het gewestplan en de bestemmings- en inrichtingsvoorschriften van het GRUP 'Oossekouter'.

Overwegende dat in toepassing van art. 4.4.9 van het VCRO kan afgeweken worden van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen.

Overwegende dat art. 4.4.9.§1 VCRO aangeeft dat het eerste lid geen afwijkingen toestaat op voorschriften die betrekking hebben op de inrichting en het beheer van het gebied, dat de aanvraag de legaliteitstoets niet doorstaat.

Gelet het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED] en de Gewestelijke Erfgoedambtenaar m.b.t. de problematische inpasbaarheid van de aanvraag.

Gelet het gemotiveerde ongunstig advies van de Interdepartementale Windwerkgroep.

Door de inplanting van de turbines op een afstand van 225m van de [REDACTED], wordt slechts beperkt aansluiting gezocht met deze lijninfrastructuur. De [REDACTED] is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig waardoor het inplanten van windturbines de aanwezigheid ervan zal gaan accentueren en versnipperend zal werken. De windturbines verstoren op die manier het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate dat een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht.

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De verzoekende partij is de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning.

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

1.1

In een tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Volgens de verzoekende partij houdt de verwerende partij in de bestreden beslissing geen rekening met het schrijven van 29 maart 2011 van de verzoekende partij, waarin wordt gewezen op:

- 1) de vergissing in het advies van het college van burgemeester en schepenen, dat er ten onrechte van uitgaat dat er in dezelfde omgeving nog twee aanvraagdossiers van [REDACTED] hangende zijn terwijl die aanvragen op dat ogenblik reeds definitief geweigerd waren;
- 2) de vergissing in het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, waarin 9 windturbines van vorige projecten worden vergeleken met de 7 windturbines in de voorliggende aanvraag, terwijl er slechts kon worden vergeleken met 7 windturbines van de vroegere projecten vermits er 2 daarvan gelegen waren in het RUP Oossekouter, met slechts 5 windturbines van de voorliggende aanvraag, nu de 2 windturbines die gelegen waren in het RUP Oossekouter uit de aanvraag van de verzoekende partij werden gelicht.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing daardoor niet getuigt van een zorgvuldige voorbereiding en er hierdoor ook geen sprake kan zijn van een deugdelijke en redelijke besluitvorming.

1.2

In haar derde middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het zorgvuldigheids-, het redelijkheids-, en motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing gesteund is op, enerzijds, het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar van 2 december 2010, en anderzijds, op het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep van 6 januari 2011, terwijl deze adviezen onderling tegenstrijdig zijn en de bestreden beslissing daardoor ook is aangetast door een tegenstrijdigheid.

Volgens de verzoekende partij zijn de twee voornoemde adviezen tegenstrijdig omdat het ene advies, met name het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar, stelt dat oprichting van de windturbines in het projectgebied onverzoenbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening; en het tweede advies, het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, ongunstig adviseert omdat de aanvraag geen maximale invulling van het project voorziet.

Door zich op deze twee tegenstrijdige adviezen te steunen is de bestreden beslissing onzorgvuldig opgesteld en is er volgens de verzoekende partij, geen sprake van een deugdelijke en redelijke besluitvorming.

2.1

Op het tweede middel antwoordt de verwerende partij dat het feit dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de brief van 29 maart 2011, niet kan leiden tot de nietigheid van de bestreden beslissing, nu er geen enkele verplichting bestaat in hoofde van de verwerende partij om met dit – niet in het decreet voorziene – stuk, rekening te houden.

De verwerende partij stelt overigens dat voor wat de melding in het advies van het college van burgemeester en schepenen betreft, dat er nog geen eindbeslissingen zijn in twee dossiers van [REDACTED] niet tot gevolg heeft dat het advies onwettig is, nu in de bestreden beslissing een gedetailleerde historiek van de stand van de procedure wordt gegeven en melding wordt gemaakt van de hangende beroepen voor de Raad. Bovendien heeft dit geen enkel effect op de bestreden beslissing aangezien deze bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening enkel naar het ongunstig advies verwijst voor wat de inpasbaarheid van de aanvraag betreft.

Het feit dat de Interdepartementale Windwerkgroep een vergelijking maakt met eerdere projecten waarin 9 windturbines werden aangevraagd, waarvan er twee in het RUP Oossekouter gelegen waren, heeft volgens de verwerende partij ook geen enkele invloed op het determinerend weigeringsmotief van de bestreden beslissing, namelijk de landschappelijke inpasbaarheid van de aanvraag, waarvan de wettigheid overigens niet wordt betwist door de verzoekende partij.

2.2

Met betrekking tot het derde middel stelt de verwerende partij dat de verschillende adviezen waarnaar de bestreden beslissing verwijst, met betrekking tot het aspect “landschappelijke inpasbaarheid” onderling niet tegenstrijdig zijn. Het determinerend weigeringsmotief van de bestreden beslissing, heeft volgens de verwerende partij ook betrekking op dit aspect van “landschappelijke inpasbaarheid”. Dit determinerend weigeringsmotief luidt als volgt:

“Door de inplanting van de turbines op een afstand van 225m van de [REDACTED] wordt slechts beperkt aansluiting gezocht met deze lijninfrastructuur. De [REDACTED] is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig waardoor het inplanten van windturbines de aanwezigheid ervan zal gaan accentueren en versnipperend zal werken. De windturbines verstoren op die manier het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate dat een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht.”

De verwerende partij stelt overigens dat de verzoekende partij dit determinerend weigeringsmotief inzake de landschappelijke inpasbaarheid, niet betwist. Nu dit weigeringsmotief een voldoende draagkrachtig motief is om de bestreden beslissing te dragen, is de overige kritiek van de verzoekende partij gericht tegen overtollige motieven, die niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden.

3.1

Met betrekking tot het tweede middel stelt de verzoekende partij in haar wederantwoordnota nog dat een inperking van het voorwerp van de aanvraag per definitie moet leiden tot een andere beoordeling van die aanvraag, waardoor de repliek van de verwerende partij waarin wordt gesteld dat de vergissing van de adviserende instanties omtrent het voorwerp van de aanvraag, niet relevant is geweest bij het nemen van de bestreden beslissing, niet ernstig en onzorgvuldig is.

3.2

Met betrekking tot het derde middel stelt de verzoekende partij in haar wederantwoordnota nog dat de verwerende partij zeer selectief citeert uit het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep. De verzoekende partij stelt dat in het advies van de Windwerkgroep uiteraard elementen zitten die niet in strijd zijn met het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar maar dat enkel kan vastgesteld worden dat er eveneens elementen in vervat zitten die lijnrecht ingaan tegen de beoordeling van het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing onzorgvuldig werd gemotiveerd omdat de bestreden beslissing niet aangeeft waarom werd voorbijgegaan aan die elementen die ingingen tegen het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar, te meer, nu in de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening werd gehouden met het schrijven van de verzoekende partij waarin uitvoerig werd ingegaan op de voornoemde adviezen en waarin het voorwerp van de aanvraag werd beperkt door twee windturbines terug te trekken.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de bepaling van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b) VCRO volgt dat een vergunning in principe wordt geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Het motief dat het aangevraagde strijdig is met een goede ruimtelijke ordening, is dan ook een voldoende draagkrachtig motief om een vergunning te weigeren.

2.

De bestreden beslissing is onder meer gesteund op het volgende weigeringsmotief dat verband houdt met de goede ruimtelijke ordening, meer in het bijzonder, de ruimtelijke en landschappelijke inpasbaarheid:

“Door de inplanting van de turbines op een afstand van 225m van de [REDACTED], wordt slechts beperkt aansluiting gezocht met deze lijninfrastructuur. De [REDACTED] is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig waardoor het inplanten van windturbines de aanwezigheid ervan zal gaan accentueren en versnipperend zal werken. De windturbines verstoren op die manier het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate dat een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht.”

De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing tevens naar het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar en naar het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep.

Inzake de ruimtelijke en landschappelijke inpasbaarheid stelt het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar het volgende:

“Omdat onroerend erfgoed van mening is dat de open ruimte met landschappelijke waarde of landschappelijke kwaliteiten in Vlaanderen schaars is en daarom behouden dient te blijven, wordt geadviseerd om windturbines niet in de open ruimte te plaatsen en ze prioritair te voorzien in (1) de grote zeehavens [REDACTED] of (2) op grote bedrijvenzones binnen verstedelijkt gebied. Buiten die zones en dus in de open ruimte moet steeds aansluiting worden gezocht met lijninfrastructuren met een grote ruimtelijke en visuele impact op het landschap, al dan niet versterkt door neveninfrastructuren als bruggen, pylonen e.d. (cfr. Bundelingsprincipe RSV).

Op deze locatie is er geen sprake van een lijninfrastructuur met een grote ruimtelijke en negatief visuele landschappelijke impact zodat deze zone ongunstig wordt beoordeeld voor het opstellen van windmolens.

De [REDACTED] is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig en het plaatsen van de windmolen accentueert de lijn veel meer. Hierdoor hebben de windmolens een versnipperende werking. Ze verstoren het kleinschalige agrarische veldlandschap. De windmolens op deze locatie worden ongunstig geadviseerd.”

Het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep stelt inzake de ruimtelijke inpassing van het project het volgende:

“De voorliggende zone langsheen en ten noorden van de [REDACTED] ter hoogte van [REDACTED] biedt duidelijk potenties voor de inplanting van grootschalige windturbines. Het is hierbij van belang te komen tot een maximale invulling van deze zone, met een lijnvormige opstelling parallel en zo goed mogelijk aansluitend bij de aanwezige lijninfrastructuur, de [REDACTED]

De voorgestelde inplanting van 7 windturbines kan gezien worden als een coherente en regelmatige invulling van de zone. De eerder ingediende projecten maken echter een maximalere invulling tot 9 windturbines mogelijk, die beter aansluiten bij de aanwezige lijninfrastructuur. Het is van belang een maximalere invulling met een betere aansluiting met de [REDACTED] onderzoeken, rekening houdend met geldende technische vereisten en de voorwaarden uit de omzendbrief van 2006 betreffende randvoorwaarden voor de inplanting van grootschalige windturbines.”

3.

Het behoort tot de wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om, binnen de grenzen van de geldende stedenbouwkundige voorschriften, te oordelen of de aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning al dan niet verenigbaar is met de eisen van de goede ruimtelijke ordening.

Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

4.

4.1

Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij het hoger geciteerde determinerend weigeringsmotief van de bestreden beslissing, met name dat (1) door de inplanting van de turbines te voorzien op een afstand van 225m van de [REDACTED], slechts beperkt aansluiting wordt gezocht met deze lijninfrastructuur en (2) dat de [REDACTED] op deze locatie eerder onopvallend aanwezig is in het landschap waardoor de voorgestelde inplanting van de windturbines de aanwezigheid ervan zal accentueren en versnipperend zal werken en (3) dat de windturbines op die manier het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate verstoort dat dit een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht, niet betwist, minstens toont de verzoekende partij niet aan dat dit weigeringsmotief gesteund is op foutieve gegevens of kennelijk onredelijk is.

De verwijzing naar het advies van het college van burgemeester en schepenen waarin volgens de verzoekende partij verkeerdelijk zou worden gesteld dat er in de omgeving nog twee aanvraagdossiers van Electrabel hangende zijn terwijl deze aanvragen op dat ogenblik reeds definitief geweigerd waren, heeft geen invloed op de wettigheid van het hoger geciteerde determinerend weigeringsmotief, dat betrekking heeft op de landschappelijke inpasbaarheid van de aanvraag. Minstens toont de verzoekende partij niet aan dat het weigeringsmotief hierdoor onwettig zou zijn.

De vermeende vergissing in het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep waarin 9 windturbines van vorige projecten worden vergeleken met de 7 windturbines in de voorliggende aanvraag, terwijl er slechts kon worden vergeleken met 7 windturbines van de vroegere projecten vermits er 2 daarvan gelegen waren in het RUP Oossekouter, met slechts 5 windturbines van de voorliggende aanvraag, nu de 2 windturbines die gelegen waren in het RUP Oossekouter uit de aanvraag van de verzoekende partij werden gelicht, heeft evenmin een invloed op het determinerend weigeringsmotief van de bestreden beslissing. Dit weigeringsmotief is immers hoofdzakelijk gesteund op het feit dat de windturbines gelegen zijn op een te ruime afstand ten opzichte van de ■■■■■, waardoor slechts een beperkte aansluiting wordt gezocht met deze lijninfrastructuur, wat in het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep ook uitdrukkelijk wordt gesteld. De verzoekende partij toont ook hier niet aan dat het determinerend weigeringsmotief door deze "vermeende vergissing" in het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, voor zover dit al een vergissing zou zijn, onjuist of kennelijk onredelijk is.

4.2

De verzoekende partij kan evenmin worden gevolgd wanneer zij stelt dat de bestreden beslissing gesteund is op onderling tegenstrijdige adviezen waardoor zij zelf een tegenstrijdige motivering bevat en onzorgvuldig is.

Zoals hoger reeds gesteld heeft het determinerend weigeringsmotief van de bestreden beslissing betrekking op de landschappelijke inpasbaarheid van de aanvraag. De verwerende partij verwijst voor de beoordeling van de landschappelijke inpasbaarheid van de aanvraag, onder meer, naar het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar en naar het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep en geeft vervolgens een eigen motivering waarom zij oordeelt dat de aanvraag landschappelijk niet inpasbaar is.

De motivering van de verwerende partij luidt als volgt:

"Door de inplanting van de turbines op een afstand van 225m van de ■■■■■, wordt slechts beperkt aansluiting gezocht met deze lijninfrastructuur. De ■■■■■ is op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig waardoor het inplanten van windturbines de aanwezigheid ervan zal gaan accentueren en versnipperend zal werken. De windturbines verstoren op die manier het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate dat een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht."

Deze motivering is noch in strijd met de beoordeling van het landschappelijke aspect in het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, noch met de motivering van het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar.

In het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep wordt immers gewezen op de noodzaak om tot "een lijnvormige opstelling parallel en zo goed mogelijk aansluitend bij de aanwezige lijninfrastructuur, de ■■■■■" te komen.

In het advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar wordt gewezen op het feit dat "op deze locatie geen sprake [is] van een lijninfrastructuur met een grote ruimtelijke en negatief visuele

landschappelijke impact zodat deze zone ongunstig wordt beoordeeld voor het opstellen van windmolens.” Bovendien stelt dit advies dat “de [REDACTED] op deze locatie eerder onopvallend in het landschap aanwezig [is] en het plaatsen van de windmolens accentueert de lijn veel meer. Hierdoor hebben de windmolens een versnipperende werking. Ze verstoren het kleinschalige agrarische veldlandschap. De windmolens op deze locatie worden ongunstig geadviseerd.”

De motivering van de verwerende partij wordt dus gedragen door beide adviezen. Het gegeven dat de Interdepartementale Windwerkgroep wijst op het belang van een maximalere invulling van deze zone voor grootschalige windturbines die beter aansluiten bij de [REDACTED], terwijl de gewestelijke erfgoedambtenaar eerder van mening is dat deze locatie niet geschikt is voor het plaatsen van windturbines, heeft niet tot gevolg dat de bestreden beslissing gesteund zou zijn op tegenstrijdige motieven. De verwerende partij heeft immers een eigen beoordeling gemaakt van de landschappelijke inpasbaarheid van de aanvraag, waarbij zij steunt op een aantal motieven van beide besproken adviezen. De verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling van het determinerend weigeringsmotief van de bestreden beslissing tegenstrijdig zou zijn.

5.

Het weigeringsmotief, dat (1) door de inplanting van de turbines te voorzien op een afstand van 225m van de [REDACTED] slechts beperkt aansluiting wordt gezocht met deze lijninfrastructuur en (2) dat de [REDACTED] op deze locatie eerder onopvallend aanwezig is in het landschap waardoor de voorgestelde inplanting van de windturbines de aanwezigheid ervan zal accentueren en versnipperend zal werken en (3) dat de windturbines op die manier het kleinschalig agrarisch veldlandschap dermate verstoort dat dit een significante bijkomende negatieve impact op het landschap wordt verwacht, volstaat bijgevolg om de bestreden beslissing te dragen.

Het middel is ongegrond.

B. Overig middel

Het eerste middel van de verzoekende partij dat betrekking heeft op de verenigbaarheid van de aanvraag met de bestemmings- en inrichtingsvoorschriften van het RUP Oossekouter en op het feit dat in de bestreden beslissing geen rekening zou zijn gehouden met het gegeven dat de verzoekende partij de twee oostelijke windturbines uit de vergunningsaanvraag heeft teruggetrokken, betreft kritiek die gericht is op een overtollig motief en kan bijgevolg niet leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. Minstens toont de verzoekende partij niet aan dat het determinerend weigeringsmotief, met name dat de windturbines onvoldoende worden aangesloten met de [REDACTED] en daardoor een negatieve impact hebben op het landschap, niet zou gelden voor de overige vijf windturbines die het voorwerp zijn van de aangepaste aanvraag van de verzoekende partij.

Het middel is onontvankelijk, minstens ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 juli 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS,   voorzitter van de tweede kamer,
   met bijstand van

Ingrid VAN AKEN,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS